

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3692/2020
16.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници малолетних тужила АА и ББ, обе из ..., чији је законски заступник отац ВВ из ..., против тужене ГГ из ..., коју заступа пуномоћник Вања Мацановић, адвокат из ..., ради измене одлуке о законском издржавању, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 705/2019 од 16.01.2020. године, у седници већа од 16.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимично се **УВАЖАВА** ревизија тужене па се **ПРЕИНАЧУЈУ** пресуда Првог основног суда у Београду П2 219/2018 од 28.12.2018. године и пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 705/2019 од 16.01.2020. године, тако што се:

ОБАВЕЗУЈЕ тужена ГГ из ... да на име свог доприноса законском издржавању малолетних тужила АА и ББ, обе из ... плаћа месечно по 10.000,00 динара (свега 20.000,00 динара) почев од 01.05.2019. године па убудуће док за то постоје законски разлози и то сваког 01. до 05. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законског заступника малолетне деце оца ВВ из ... и под претњом извршења.

Тужбени захтев малолетних тужила у делу којим су тражиле да се обавезе тужена да на име доприноса њиховом законском издржавању плаћа месечно по 12.000,00 динара (свега 24.000,00 динара) почев од 10.12.2018. до 30.04.2019. године и по још 2.000,00 динара (свега 4.000,00 динара) почев од 01.05.2019. године па убудуће, **ОДБИЈА СЕ** као неоснован.

Досуђеним износом законског издржавања овом пресудом, мења се износ законског издржавања досуђен пресудом Првог основног суда у Београду П2 447/17 од 27.06.2017. године.

Свака странка сноси своје трошкове поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 219/2018 од 28.12.2018. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев малолетних тужила, па је обавезана тужена да на име свог доприноса за њихово издржавање плаћа месечно по 12.000,00 динара за свако дете, укупно 24.000,00 динара, почев од 10.12.2018. године па убудуће док за то

постоје законски услови и то сваког 01. до 05. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законског заступника, оца ВВ под претњом принудног извршења. Ставом 2. изреке, констатовано је да се том пресудом мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 447/17 од 27.06.2018. године у ставу трећем изреке који се односи на издржавање малолетних тужила. Ставом 3. изреке је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 705/2019 од 16.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П2 219/2018 од 28.12.2018. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са указивањем на наступање нових околности због проглашене епидемије узроковане вирусом COVID-19.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 80/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П2 447/17 од 27.06.2018. године обавезана је тужена да на име свог доприноса за издржавање малолетних тужила АА и ББ плаћа месечно по 5.000,00 динара, укупно 10.000,00 динара, почев од 27.06.2017. године па убудуће док за то постоје услови. Малолетна деца су рођена у браку између тужене и ВВ који је разведен у јуну 2017. године. У време развода брака, а и данас тужена живи у ... где се поново удала и у новом браку има малолетно дете због чега сада не ради. Отац малолетне деце остварује месечна примања од 43.000,00 динара, плаћа кредит од 21.000,00 динара са децом живи у својој кући, око неговања деце помаже му његова мајка, након редовног посла у ГСП-у ради поподне физичке послове како би могао да издржава децу, те и на тај начин зарађује до 400 евра месечно. Утврђујући потребе малолетне деце нижестепени судови налазе да се оне састоје од куповине хране, одеће, хигијене, лечења, уџбеника и школског прибора, с обзиром да су деца школског узраста, тако да им месечно по свему томе треба око 28.500,00 динара.

Имајући у виду наведено нижестепени судови налазе да су се околности од доношења претходне одлуке промениле, да су потребе малолетне деце порасле, те да у њиховом задовољавању тужена може да учествује са по 12.000,00 динара месечно, те је на тај износ и обавезана пресудом.

Одредбом члана 160. Породичног закона је прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Када се одређује висина издржавања по члану 162. став 3. истог закона када је поверилац издржавања дете висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања. Имајући у виду наведене законске одредбе по мишљењу овог суда, основано се у ревизији тужене наводи да је њена обавеза да доприноси законском издржавању малолетне деце из одлука нижестепених судова превисоко одређена.

Наиме, тужена живи у ..., не ради, а породила се негде у јуну 2018. године. При томе није спорно да она своју обавезу да учествује у законском издржавању малолетне деце која је утврђена ранијом пресудом редовно измирује. У ситуацији која је била присутна у време доношења првостепене пресуде, а према том моменту се морају утврђивати све битне околности, тужена нити је остваривала сталне приходе, нити је била у могућности да накнадним радом исте остварује због неговања детета. Отуда она у том периоду је практично издржавано лице. У свом исказу као парнична странка она је указала на све ове околности додајући да ће бити у могућности да остварује приходе и учествује у издржавању малолетних тужиља са већим износом од маја месеца наредне односно 2019. године. Управо ценећи те околности овај суд налази и да је управо мај 2019. године моменат од када тужена треба да учествује у издржавању малолетних тужиља са већим износом и то од по 10.000,00 односно укупно 20.000,00 динара. Тада ће она моћи да остварује приходе јер неће бити неопходно њено стално присуство код малолетног детета, а што се тиче износа имајући у виду укупне потребе малолетне деце, које је утврдио првостепени суд те могућности законског заступника малолетне деце, по мишљењу овог суда, износ од по 10.000,00 динара је задовољавајући посебно водећи рачуна и о обавези тужене да учествује у издржавању и свог трећег детета као и у сопственом издржавању.

Тужена је у поступку по ревизији делимично успела, а трошкове није тражила, па је овај суд одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка сходно члану 207. Породичног закона.

Све напред су разлози због којих је одлучено као у изреци на основу члана 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић